

2. tegning af forsikringer, det formodes at spørgeren tænker på brand- og svampeforsikring o. lign.

3. udarbejdelse af energimærkning m.v., der skal foreligge ved salg.

Først og fremmest er huseftersynsordningen en frivillig ordning, som husejerne ikke har pligt til at benytte.

Omkostningerne for husejeren for et typisk enfamiliehus er 5-6.000 kr for huseftersynsordningen (1), og forventes for energimærkningens (3) vedkommende at blive 2-3.000 kr. Forsikringselskabernes besøg hos husejeren forud for tegning af en forsikring vil normalt være gratis for husejeren.

Regeringen finder, at antallet af nødvendige konsulentbesøg i forbindelse med en hushandel bør begrænses mest muligt. I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget om energimærkning af huse blev det derfor også forudsat, at der skulle ske en koordinering med huseftersynsordningen, og at det skulle sikres, at begge funktioner kunne udføres af samme konsulent, hvorved husejeren kunne opnå en rabat på i størrelsesordenen 1000 kr.

Der er tæt kontakt med Boligministeriet omkring koordinering af de to ordninger. Det første konkrete skridt i denne koordinering består i uddannelse af konsulenter, der både kan fungere indenfor huseftersynsordningen og energimærkningsordningen.

Det forventes, at der pr. 1. januar 1997 er uddannet ca. 300 konsulenter, der både kan gennemføre huseftersyn og energimærkning. Derudover vil der i løbet af januar og februar blive uddannet yderligere konsulenter.

Endvidere har boligministeren oplyst, at der samarbejdes med forsikringsbranchen om, at tilstandsrapporterne også skal kunne danne grundlag for tegning af andre typer af forsikringer.

Der er således taget skridt til, at den enkelte husejer kan nøjes med ét konsulentbesøg for at få udarbejdet tilstandsrapport, energimærkning og øvrige forsikringer, ligesom de enkelte ydelser fortsat kan rekvireres enkeltvis, når dét er hensigtsmæssigt.

Ad spm. nr. S 3450

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Tom Behnke i folketingssamlingen 1995-96 stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 8136, lød således:

Til justitsministeren (27/8 96) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvad strafniveaulet typisk er for biltyverier ved flere forhold?«

Supplerende svar (31/10 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet besvarede den 12. september 1996 det nævnte spørgsmål med en henvisning til bl.a. taksterne i Rigsadvokatens bødekatolog.

Justitsministeriet oplyste samtidig, at man havde anmodet Rigsadvokaten om yderligere oplysninger til belysning af praksis, og at man ville vende tilbage til sagen.

Rigsadvokaten, der har foretaget en gennemgang af trykt retspraksis siden 1973, har nu supplerende oplyst følgende:

»Ved min gennemgang af praksis har jeg ud over de to domme, som Justitsministeriet omtaler i besvarelsen af 12. september 1996, kun fundet én yderligere dom, hvor der alene er dømt for overtrædelse af straffelovens § 293 om brugstyveri.

Det drejer sig om en utrykt Vestre Landsrets dom af 16. marts 1981, hvorved tiltalte, som tidligere var straffet for bl.a. brugstyveri af en bil, blev idømt 10 dages hæfte for brugstyveri af en bil. Der henvises til domme i Kriminelle sager 1978-1982, side 265.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af 27. august 1996 vedrørende spørgsmål nr. 269 fra Folketingets Retsudvalg (Justitsministeriets j.nr. 1996-150-0242). I denne besvarelse har jeg bl.a. vedlagt en udtalelse af 26. april 1996 fra politimesteren i Odense, hvori politimesteren oplyser, at »straffen for brugstyverier er efter retspraksis ved første gangs tilfælde for personer over 18 år bøde, og derefter hæftestraf stigende til fængsel i 30 dage ved fjerde eller femte dom.«